

Κύριον
Κώσταν Κυριάκου D.P.195
Κρατητήρια Πύλας.

Αποστολεύς:-
Κυριάκος Χρ. Μάτσης D.P.196
Κρατητήρια Κοκκινοτριμιθιάς

26/6/56.

Αγαπητέ μου Κωστάκη,

Κοντεύει η 10η νυχτερινή τώρα που κάθομαι να Σου γράψω ύστερα από μια εύθυμη κουβέντα στην οποία Σας ανακατέψαμε όλους από τον "ουφφ" μέχρι τον αιωνίως παραιτούμενον της μαγειρικής και αιωνίως ανακαλούντα την απόφασιν θρυλικόν μας Κόκον. Τώρα που θυμάμαι πες του ότι το θηρίον η φιλεναδοῦλα μας τον χαιρετά. Στους γάμους θα μπει κουμπάρος. Μόνο ο Θεός να μας φυλάει να είμαστε όλοι καλά και θα το γλεντήσουμε. Η καινούρια παρέα του 12 είναι ένα παράξενο συνοθέλευμα Μαραθεύτων, Ιίτσιλλων και Σολιατών που συμπληρούται με ένα κατά λάθος Λευκωσιάτη-γνήσιον Παφίτην και ένα κατά λάθος Παφίτην-γνήσιον όμως Βαρωσιώτη και μάλιστα γείτονα τον κ. Νίκον Χ"Νικόλα, τον καθηγητή των Μαθηματικών από το Πολέμι. Επιστράτευσε λίγο τη φαντασία Σου, σκέψου όλη αυτή την παρέα από την οποία λείπει ο Σολωμός και βγάλε συμπέρασμα. Κάποτε σκέφτομαι πως απ' όλους τους κρατούμενους εκεί, εσύ θάσαι ο πιο παραπονεμένος για να μη μεταχειρισθώ τη λέξη - αξιολύπητος. Γιατί θ' αντικρύξεις τοποθεσίες κατά το μάλλον και ήτον γνωστές από την Μακράσικα ως την Άχνα, και από την Πύλα ως το Πέργαμος ένα από τα ... σπιτάκια του οποίου θα πρέπει να σε συγκινεί ιδιαίτερα, κι ίσως-ίσως τις μύτες των κυπαρισσιών των Κουκλιών αν όχι και τη μεγάλη δεξαμενή που κτίσαμε τελευταία οπωσδήποτε η... γήινη ζωή, η εξωσυρματοπλεκτική να πούμε, θα σου είναι ιδιαίτερα αισθητή. Βέβαια δεν ξεχνώ πως όλα είναι ζήτημα συνηθείας και όλοι λίγο πολύ συνηθίσαμε εκόντες άκοντες. Τι να γίνει; Έτσι είν' η ζωή. Κοντά στο μάθημα είναι και το ξεμάθημα. Κοντά στη χαρά βρίσκεται πάντα η λύπη κι η μια δυναμώνει την άλλη αν όχι τη συμπληρώνει. Χρειάζονται και τα δυο. Μάλιστα έχω και μια παράξενη αντίληψη. Πως όσο πιο δυνατός είναι ο συναισθηματικός κόσμος ενός ανθρώπου, τόσο πιο έντονα ζει τις αντίθετες φάσεις κάθε πτυχής της ζωής και τόσο πιο δυνατά ζω τη ζωή. Χρειάζεται στ' αλήθεια παλμός, κίνητρο, σκοπός, πόθος, επιδίωξη, ενθουσιασμός και πάνω και μέσα απ' όλα δύναμη σκέφews και πεποιθήσεως για να τραβήξει με το νου μπροστά, για να τρέξει εκεί όπου το ένστιχτο κι η πίστις τον καθοδηγεί και τον τραβά. Κι όλα αυτά βρίσκονται πάντα μέσα σ' ένα δυνατό συναισθηματικό κόσμο. Στη δική μας περίπτωση θέλω να πω, πως ο σκοπός κι η πίστις μας έσπρωξε σ' ένα δρόμο από τον οποίο ούτε μπορούσαμε μα κι ούτε μας ήταν επιτρεπτό να λοξοδρομήσουμε έστω και κατά το ελάχιστον. Ολόφωτος κι ολόϊσιος ήταν ο δρόμος των ιδανικών μας. Και σ' ένα βγάζει ισκιερό

περιβόλι. Εκεί αργά ή γρήγορα όλοι μας θα βρεθούμε για να χαρούμε και να γιορτάσουμε παρ' όλα τα χίλια δυο εμπόδια που με τόση σατανικά έντεχνη μαεστρία μας παραβάλλουν. Μάταιος ο κόπος τους. Το μόνο καρπό των χεριών τους που τελικά θα γευθούν θάνατο το όνειδος, η κατάρρα κι ο αναθεματισμός τόσων και τόσων ανθρώπων που θα τους κατατρέχει σαν νέμεσις και σαν ερινύα. Η άξια αμοιβή στ' αντάξια έργα των.

Όστε ο Μινώταυρός Σας περιμένει νέα θύματα. Ε λοιπόν γρήγορα θα τα έχετε. Αλλά η τρίτη κόλλα κοντεύει να τελειώσει, η ώρα είναι κοντά 11 και πρέπει να κλείσουν τα φώτα. Που το παλιό 12... Γιαυτό πρέπει να τελειώνω. Τι γίνονται εκεί τα παιδιά. Πες στον Παυλάκη ότι πήρα αρκετά γράμματα από την Ελλάδα, η κοπέλλα όμως από το Μεσολόγγι δεν απήντησε ίσως γιατί δεν πήρε το γράμμα μου. Έτσι κι αλλιώς πάντως σαν να ήταν χαμένη υπόθεση. Και όμως επικρατεί ακόμη κάποια επιθυμία εκ μέρους μου να της ξαναγράψω κατόπιν πιέσεων. Αμφιβάλλων όμως αν θα μου απαντήσει. Ο Μιχάλης σου στέλλει πολλούς χαιρετισμούς. Μου γράφει τακτικά. Μάλιστα την τελευταία μέρα που φεύγατε πήρα ένα γράμμα του αλλά δεν πρόφτασα να σε δω. Κάτι έγραφε και για σένα. Δεν θα ρθω φέτος στην Κύπρο γιατί θα πάει στο κτήμα.

Όλα τα παιδιά είναι καλά και Σας χαιρετούν. Περιμένουμε νέα Σας.

Με αγάπη

Κυριάκος.